

SNOWBORDERICA ANA I PUSTOLOV IGOR život u pokretu

Želim koji dan odmora



Jad i Bijeda

Dan je krenuo tako nevino, a vidi nas sad. Sjedimo na pločniku, Igor s glavom sakrivenom među koljenima tješi dva napuštena štencica od kojih mjesec dana, bosonogi Lacko liječi emotivne i fizičke rane dobivene od lokalnog gorostasa negdje u ruralnoj okolici par sati ranije, a ja se čudim kako je osam-satna "šetnja" koju smo upravo prošli na divlje najmanje šokantna stvar danas.

Dva štencica kvare plan

Ovaj sam vikend zatražila slobodne dane na odjelu za ljudske resurse Pokreta Odmora. Već tjednima smo na terenu i samo se smucamo po nekim čarobnim lokacijama. Ne da mi se više. Želim koji dan odmora. Ako je netko zaslužio odmor onda sam to ja. Uzimam dva slobodna dana i idem... se i dalje kretati po nekim čarobnim lokacijama. Izvoljevam godišnji, ali pod uvjetom da ovih dana malo stisnemo i jutarnje razvlačenje zamijenimo istraživanjem. Malo stisnemo zvuči nježno, ali to bi otprilike značilo da umjesto 6 sati dnevno provedemo barem 10 na terenu. Srećom presreli smo najvećeg hrvatskog pustolova Lacka negdje na magistrali i oteli ga kao prisilnog pomagača. On je jedan od rijetkih ljudi koji zadovoljava sve kriterije: zna voziti kamper, voli se gubiti po divljini, nema stalan posao, ima dobre fore i beskrajno je šarmantan dok od našeg skromnog tuša stvara wellness centar i troši vodu u nedogled.

Danas konačno Igor i ja možemo jednu dionicu proći skupa, a Lacko će odvesti kamper nama na cilj i biciklom produžiti na sljedeću. Doručujemo uobičajenu zobenu kašu s pogledom

na planinu, guramo jedan drugog laktovima oko skućenog stola i finaliziramo zadnje dogovore ruta na karti. Veselim se dugom hodom u nepoznato jer iz daljine izgleda meko i prohodno, a jučer mi je bajk toliko našuljao moju kraljevsku guzu da mi se hodanje sad čini kao najbolja stvar na svijetu. Svjesno ubacujem apsolutno premlu bočicu vode i fotić u ruksak, slažem štapove i krećemo. Ne, zaboravila sam šiltericu. Nema veze. Tih 7, 8 sati neću umrijeti bez nje. Bezveze da idem dvije minute natrag do kampera. Još jedna u nizu briljantnih odluka. Meke i bajkovite zelene livade u daljini, u blizini postaju glupe trave pune glupog kamenja po kojem se glupo koprcam, a ne lebdim kako sam zamišljala. Nema veze, bar mi ovo divno sunce, naš izvor života, ne ide u oči i tjera da škiljim i popikavam se preko svega pred sobom. Odvezat ću kosu i staviti je preko lica. Chubaka stil planinarenja nikad nije bio nužniji. Pred nama se nižu otvorena brda, vrhovi i stijene, a nas se dvoje svako malo razdvajamo i testiramo čiji je put ugodniji. Ono divno sunce nas i dalje prži, a mi ga prihvaćamo svim otkrivenim dijelovima kože i razmatramo opciju najmanje štete. Skinuti majicu pa je zavezati oko glave? Hlačice staviti na vrat? Odrezati čarape i navući ih na ruke? Ako ništa, vode bar imamo dosta... za jednu osobu... za prvih dva sata. Prepuštena na milost i nemilost prirodi ulazim u trans i udišem mirise koje raznosi vjetar. Veselim se svakoj negrbavoj livadi, prohodnom kamenjaru i pogledu koji će se otvoriti na sljedećem vrhu. Ovo je zapravo krasno. Mogla bih ovako još satima. "I budeš, ne brini. Sad tek kreće zabava." dobacuje mi Igor zagledan u kartu.

Nakon ovog napuštenog sela trebali bismo uloviti neki putić, a onda se možemo nadati da postoji još jedan koji će nas spustiti po zadnjoj strmini. Puta naravno nije bilo, a strmina je zapravo bila zid nagiba i do 48 stupnjeva. Loša stvar situacije bila je da je po tome bilo gotovo nemoguće hodati, a dobra da nije bilo potrebno hodati. Dovoljno je da se opustiš, pomiriš s činjenicom da ćeš svako malo biti na podu i pušiš se u klizanje po labavom kamenju. Vrijeme prolazi, mi skupljamo ogrebotine, ali se par kuća konačno pojavljuje na vidiku. Kao dva luđaka utrčavamo prvom dedi u dvorište i prstima pokazujemo u vodu. "Vi ste

A tko su ova dva mališana?", pita Lacko nakon pogleda na četiri zbunjena oka uperena u njega. "To su Jad i Bijeda. Ni oni baš nemaju najbolji dan. Pomazi ih malo da imaju barem koji dobar sat. To je najviše što im možemo pružiti"

sigurno bili na Bobiji" ljubazno nas pita. "Jesmo, ali to je bilo zadnji sat. Onih sedam prije tko zna gdje smo bili." Na rubu snaga odlučujemo da je tehnika minuta hodanja/minuta trčanja najbolja opcija za spas staračkog mjeħura Zvončija koji strpljivo čeka u kamperu. "Ajmo po Lacka, skuhati nešto i zaspati. Dosta mi je uzbuđenja za danas." Par zavoja dalje iz šume izviruju dva štencica i kvare mi cijeli plan. Skidamo im desetke krpelja dok oni nemoćno leže na leđima i razabiru jesmo li mi njihova mama. Ne možemo ih ostaviti. "Ubači ih u kamper. Valjda će neka udruga imati mjesta uzeti ih". Gledam im zbunjene njuškice i znam da je bolje da ih ne gledam jer ne mogu ništa. Udruge su pune, veterinar više ne radi i mi na pločniku u sumrak čekamo da se dogodi čudo.

Prijetnja motornom pilom

Evo i Lacka. Nije čudo kojem smo se nadali, ali je definitivno svojevrstni oblik čuda. Veselo silazi s bicikla i ulijeva nam tračak optimizma. "Jako mi je super bilo na biciklu, ali želite li čuti moj highlight dana? Stao sam kamperom priupitati jesam li na dobrom putu, a onda je niotkud izronio neki ogroman čovjek, vidno pijan i bez pardona mi opalio dvije, tri fliske kroz otvoren prozor. I koliko god to zvučalo suludo, zamolio me da pričam dok on iz auta izvadi motornu pilu. Vidim da je vrag odnio šalu i pokušavam krenuti, ali kamper mi se gasi. Razmišljam je li mu plan pilom izrezati auto ili mene, a onda ga oblije neki smiraj, vikne neka idem, i ja uspijevam upaliti kamper u nadi da neće krenuti za mnom. Nije mi to vaše mjesto iz snova baš ostavilo neki dojam. A tko su ova dva mališana?" pita nakon pogleda na četiri zbunjena oka uperena u njega. "To su Jad i Bijeda. Ni oni baš nemaju najbolji dan. Pomazi ih malo da imaju barem koji dobar sat. To je najviše što im možemo pružiti."

Kalendar

<p style="color: #e91e63; font-weight: bold; margin: 0;">LIPANJ</p> <p style="margin: 5px 0;">Jug na dva kotača</p> <p style="margin: 5px 0;">15. lipnja Šišan Rekreativna biciklistička vožnja</p> <hr style="border: 0; border-top: 1px dashed #ccc;"/> <p style="margin: 5px 0;">Ivanja</p> <p style="margin: 5px 0;">22. lipnja Svetvinčenat Rekreativna MTB biciklijada</p> <hr style="border: 0; border-top: 1px dashed #ccc;"/> <p style="margin: 5px 0;">Istralandia run & slide</p> <p style="margin: 5px 0;">22. lipnja Brtonigla Zabavna utrka</p>	<p style="margin: 5px 0;">Biciklijada Marušići</p> <p style="margin: 5px 0;">30. lipnja Marušići Rekreativna MTB biciklijada</p> <hr style="border: 0; border-top: 1px dashed #ccc;"/> <p style="color: #e91e63; font-weight: bold; margin: 0;">SRPANJ</p> <hr style="border: 0; border-top: 1px dashed #ccc;"/> <p style="margin: 5px 0;">Bale-Valle outdoor festival</p> <p style="margin: 5px 0;">12.-14. srpnja Bale Outdoor festival</p> <hr style="border: 0; border-top: 1px dashed #ccc;"/> <p style="margin: 5px 0;">MTB Radini</p> <p style="margin: 5px 0;">21. srpnja Radini (Brtonigla) 19. ljetna biciklijada</p>	<p style="margin: 5px 0;">Rekreativna biciklijada Jakovlja</p> <p style="margin: 5px 0;">27. srpnja Kanfanar Rekreativna biciklijada</p>
---	---	--